

NARZECZONY (8) *part praet pass pf*

a, e oraz o jasne.

sg m N narzeczony (4). ◇ [*G* narzeczon(e)go.] ◇ *D* narz(e)czonemu (2). ◇ *f N* narzeczon(a) (1).
◇ [*n N* narzeczon(e).] ◇ *pl N* [*m pers* narzeczeni.] *subst* narzeczon(e) (1).

Sł stp s.v. narzec, Cn brak, Linde XVI i XVIII w. s.v. narzec.

1. *Umówiony, ustalony* (1) : Status dies cum hoste, Nárzeczony/ vmowiony czas potykánia z nieprzyjacielem. *Mącz* 417c.

2. *Wybrany, mianowany* (4) : Nátym że też Seymie/ Cefarz wybrał zá Miftrzá Prufkiego Wolfganga fłuźbniká fwego (*marg*) Wolfgángus Miftrz Prufki narzeczony. (-). *BielKron* 222; Tego czáfu Máximilian Krolá Ferdynándow fyn fzwágier Cefárki/ Krol Czelki nárzeczony/ przyiechał z Hifzpániey do Aufzpurku od oycá Ferdynándá wezwány *BielKron* 235, 225v, 231v.

3. *Przyrzeczony, obiecany; sacrificus* *Mącz* [*ku czemu*] (1) :

W połączeniu szeregowym: Devota sacrificia, Ofiáry ku fwięthym ofiáróm posliubione [!]/ zrządzone/ nárzeczone/ oddáne. *Mącz* 508a.

a. [*O Chrystusie*: W Imię Swiętey Troyce/ á nie rozdzielney iedności/ Bogá Oycá y Syná/ od niego nárzeczonego *PostępekPrCzart* 34v.]

4. *Wyżej wzmiankowany, wymieniony* (1) : tham thefch yadali pyeczony, kuri y sznyadanya czáfto myawali, wyno zdomu tham winofchacz. A marufcha narzeczona tham zawfche bywaią fnymi *LibMal* 1544/92.

5. [*Zakwestionowany, podważony*:

Wyrażenie: »w prawie swym narzeczony«: Biała głowá mężáta/ gdy dziećię fpłodzi poki czas nie wynidzie/ ktoryby flufznie wyniść miał/ tedy ono dziećię może być w práwie fwym nárzeczone/ dla tego że fie prędzey niżli być miało vrodziło. *SzczerbSpecSax* 15, 183 (*Linde*).]

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (1) : Nominatus [...], Miánowány/ Nárzeczony/ też sławny/ Zacny. *Mącz* 249c.

Synonimy: 1. *umowiony, ustalony, zmowiony*; 2. *mianowany, wybrany*; 3. *obiecany*; 4. *mianowany, wspomieniony, wymieniony*.

Cf **NARZEC**